

RZUCENIE (11) *sb n*

-enie (10), -enie (1).

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg *N* rzucenié (6); -é (2), -(e) (4). ◇ *G* rzuceniã (3); -ã (2), -(a) (1). ◇ *D* rzuceniu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

I. *Rzeczownik od „rzucić”*: *przemieszczenie czegoś w powietrzu szybkim ruchem, ciśnięcie; iactus Mącz, Modrz, Calag, Calep, Cn; missus Mącz; coniectus Calag; coniectio Cn (9)*: *Missus, Ciśnienie/ rzucenie. Mącz 225b, 26a, 161c; Wurff. Ciłk. Rzucenie. Iactus, coniectus. Calag 577b; Missilis – łatwi y leki [!]* do strzelenia albo rzucenia. *Calep 666b, 496b.*

Wyrażenia: [»jakoby na rzucenie kamienia«: *A sam [Jezus] odłfedł od nich [od zwolenników, tj. apostołów] iákoby ná rzucenie kámieniã [quantum iactus est lapidis] Leop Luc 22/41.*]

»[kogo] o ziemię rzucenie« (1): *Iezufa milégo okrutné vchwycenijé ij cięśłkié o ziemię rzucenijé OpecŻyw 106v.*

a. *O grze (2)* :

W porównaniach (2): *coż inłzego mamy myślic o tych ktorzi to práwo stánowili/ iedno to/ że y zá prawdã niezli/ á ktemu/ że od czãłow by od kóstek rzucenia/ to iest iáko sie tráfiło/ á nie od pewnych przyczyn/ do ták wiela łprośności wymyślenia byli rządzeni? ModrzBaz 81, 30.*

Wyrażenie: »rzucenie kostek« = *talorum iactus Modrz, Cn; bolus Cn [szyk 1:1] (2)*: *Bo á coż po mnośtwie bez rozumu? Aza nieieśt podobne rzuceniu kóstek/ ktore tem iest leplze/ im sie więcey oczek ná wirzchu vkázuie? ModrzBaz 30, 81.*

II. *Rzeczownik od „rzucić się” (2)* :

1. *Napaść, atak [na kogo] (1)* : *GDy próftégo stanu człowiek zábiie Szłáchćicã/ którému żadnéy przyczyny/ áni dowory [= powodu] Szłáchćie ku rzuceniu ná się nie dał [vel occasione se invadendi JanStat 603]/ áni początku ku fwaru y vderzeniu nie vczynił: niech będzie tákí ná gárdle karan. SarnStat 618.*

2. *Wystąpienie, wypłynięcie czegoś [czego] (1)* :

Przysłowie: *Exudare labore, Pracować aż do rzucenia potu. Mącz 427a.*

Synonimy: **I.1.** *cisk, ciśnienie; II.* *napadnienie, natarcie.*

Cf **RZUCIĆ, RZUCIĆ SIĘ**